

در تیم دوم ونکوور قراردادی حرفه‌ای امضا کردند. اینگونه بود که آلفونسو با ۱۵ سال سن، به جوان‌ترین بازیکن تاریخ لیگ آمریکا (سطح دوم فوتبال آمریکا) تبدیل شد که قرارداد حرفه‌ای با یک باشگاه امضا کرده است.

علیرغم توجهات بسیار، دیویس جوان همان کودک همیشگی ماند؛ یک روز پس از انجام نخستین دیدار خود با پیراهن تیم اصلی، پس از مدرسه به آکادمی ونکوور بازگشت. در آن زمان موضوع داغ بحث‌ها به حضور او در لیگ MLS برمی‌گشت اما هدف آلفونسو از حضور در آکادمی، تنها تمرین با تیم زیر ۱۶ ساله‌ها بود. پشت پرده این اقدام چند سال بعد افشا شد؛ کریگ به فونزی گفته بود که باید یک جلسه ریکاوری داشته باشد اما آلفونسو نمی‌خواست ارتباطش با تیمی که چند روز پیش بخشی از آن بود، خیلی زود قطع شود. به همین دلیل جلسه ریکاوری خود را با تیم سابقش سپری کرد.

این رابطه تا ماه جولای آن سال قوی ماند و سپس آلفونسو به نخستین بازیکن تیم دوم ونکوور تبدیل شد که پای میز قرارداد با تیم اصلی می‌نشیند. در یک چشم بهم زدن زمان سپری شد و دیویس در ۱۶ جولای ۲۰۱۶ با انجام نخستین بازی خود در لیگ حرفه‌ای آمریکا، عنوان دومین بازیکن جوان تاریخ این رقابت‌ها را از آن خود کرد. جوان‌ترین بازیکن تاریخ MLS، «فردی آدو» بود که هیچ‌وقت ستاره‌ای بزرگ نشد اما داستان آلفونسو با فردی تفاوت‌هایی فاحش داشت، داستانی که از ابتدا مشخص بود روایتش در خصوص طلوع یک ستاره جهانی است. دیویس جوان در موقعیت‌های تک‌به‌تک به راحتی می‌توانست حریف مستقیم خود را از پیش رو بردارد. با این وجود در زمین مرتکب اشتباهات تاکتیکی می‌شد و بدون توپ نمی‌توانست طبق تاکتیک تیم بازی کند. کارل اما به امید و اعتقادش نسبت به آلفونسو شک نکرد و تا جای ممکن از او بازی گرفت: «برای اینکه او را به آن سطحی که می‌خواستیم برسانیم، باید فشار را زودتر و بیشتر وارد می‌کردیم. آهن زمانی سخت می‌شود که مدام زیر ضربه و فشار قرار گیرد.»

دیویس در سال ۲۰۱۷ در ۳۳ دیدار برای تیم ونکوور در تمام رقابت‌ها به میدان رفت و هیچ‌کسی به این مسأله اعتراض نکرد. او در تیم ملی کانادا نیز پیشرفت سریعی داشت اما از آنجا که شهروند موقت بود، نمی‌توانست تیم بزرگسالان کانادا را همراهی کند، تیمی که حضور در آن را رویای خود می‌دانست. رویایی که در ششم ژوئن ۲۰۱۷ رسماً به حقیقت پیوست و آلفونسو به عنوان شهروند کانادا نامش در لیست اولیه تیم ملی برای جام طلایی سال ۲۰۱۷ قرار گرفت. پیشرفت دیویس هم سرعت بالایی داشت و هم شیب تندی. این اتفاقی بود که فوتبال کانادا مدت‌ها انتظارش را کشید و به مزد سال‌ها صبوری، قطعه گمشده‌اش را یافت. با بالا رفتن محبوبیت فوتبال میان مردم کانادا، آنها به یک ستاره جهانی نیاز داشتند که در خاک این کشور بزرگ شده باشد تا کودکان او را الگوی خود قرار دهند و از موفقیت‌هایش الهام بگیرند.

در جام طلایی ۲۰۱۷، کانادا ستاره‌اش را به جهانیان معرفی کرد؛ دیویس بهترین بازیکن جوان جام و آقای گل رقابت‌ها نام گرفت و نام خود را بیش از پیش بر سر زبان‌ها انداخت. «استیو رید» رئیس فدراسیون فوتبال کانادا می‌گوید: ما به یک سیدنی کراسبی -ستاره کانادایی هاکی- در فوتبال نیاز داشتیم و با دیویس به آن رسیدیم.» پیش از رأی‌گیری برای تعیین میزبان جام جهانی ۲۰۲۶؛ آلفونسو در خاک مسکو مقابل شورای فیفا، حمایت خود از کاندیداتوری آمریکا، کانادا و مکزیک را اعلام کرد و گفت: «من متولد غنا هستم، در یک کمپ پناهدگی به دنیا آمدم. زندگی سختی بود اما زمانی که پنج سال داشتم کشوری به نام کانادا از من و خانواده‌ام استقبال و حمایت کرد. در تیم فوتبال هم بچه‌ها کاری کردند تا احساس حضور در خانه را داشته باشم. مردم شمال آمریکا همیشه از من با آغوشی باز و رویی گشاده پذیرایی کرده‌اند. اگر این فرصت را به آنها بدهید، همه این موارد را تجربه خواهید کرد و به گرمی مورد استقبال قرار خواهید گرفت.»

فوتبال امروزی بیش از هر زمان دیگری به سرعت و مهارت حمل توپ وابسته است و این اتفاق در شکوفایی دیویس نقشی مثبت ایفا کرده. در سال ۲۰۱۷ رایبِنسون با آرسنال و بایرن مونیخ درباره دیویس ملاقات داشت و تیم‌هایی مانند منچستر یونایتد و لیورپول هم به او علاقه نشان دادند اما باشگاه بایرن مونیخ با برنامه‌ای ۵ ساله و دقیق برای جذب او پیش‌قدم شد و به خواسته‌اش نیز رسید. رایبِنسون در این خصوص می‌گوید: «تمامی آن اهداف واقع‌گرایانه بودند، بایرنی‌ها در هیچ مقطعی و در هیچ موردی به او دروغ تحویل ندادند. تصمیم برای آلفونسو بسیار آسان بود. من به او نصیحت کردم که دیگر چنین فرصتی به دست نخواهد آورد.»

باورایی‌ها افراد مختلفی را استخدا می‌کردند تا به آلفونسو کمک کنند که زودتر با زندگی در آلمان و بازی

در بوندس‌لیگا آشنا شود. نزدیکانش از برنامه‌ای که سرخ‌های مونیخ برای او چیده بودند به شدت تحت تأثیر قرار گرفتند. در برنامه‌های تاکتیکی بایرن برای ستاره کانادایی حتی به جزئیات کوچک نیز توجه ویژه‌ای شده بود و به لطف همین برنامه دیویس فرصت حضور در رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا را پیدا کرد.

دیویس در اولین مسابقه خود در MLS پس از نهایی شدن انتقالش به بایرن، در دو صحنه از سد مدافعان «مینه‌سوتا» به زیبایی گذشت و دو گل زیبا به ثمر رساند. پس از گل دوم به سمت کنار زمین دوید. کامارا هم‌تیمی او که کنارش می‌دوید در برابر سرعت او کم آورد و به همین دلیل تلاش کرد تا او را بکشد و به زمین بیندازد! این صحنه یک نمادگرایی زیبا در دل خود داشت: «ونکوور با چنگ و دندان به دنبال دیویس بود.»

تیرت: هم‌تیمی سابق دیویس در ونکوور که با او در آکادمی این باشگاه رشد کرد، بر این باور است که هیچ بازیکنی تاکنون در تاریخ فوتبال کانادا به دستاوردهای فونزی نرسیده است: «او مسیر خودش را می‌سازد. در آکادمی حالا می‌شنوید که بچه‌ها درباره او صحبت می‌کنند. اصلاً چیز عجیبی نیست. او اکنون الگوی کودکان کانادایی است.»

نحوه‌ای که آلفونسو، بلوغ و فعالیتش در «آلبانتس آرنا» را مدیریت می‌کند، روی یک نسل از بازیکنان جوان کانادا نقش خواهد داشت. «جان هردمان» سرمربی تیم ملی کانادا در این خصوص می‌گوید: «دیویس با اشتیاق از این انتظارات استقبال خواهد کرد. این زندگی اوست. اگر آلفونسو تلاش کند از مشکلاتش بگریزد و ما هم او را از این انتظارات مخفی کنیم، قطعاً در قبالش ناحقی کرده‌ایم. این پسر می‌تواند بهترین شود و بر بام فوتبال تکیه بزند. او هر چه بیشتر فشار را احساس کند، راحت‌تر به موفقیت می‌رسد.»

ستاره کانادایی پس از پیوستن به باورایی‌ها در پنجره زمستانی، در نیم فصل دوم بوندس‌لیگا در شش بازی به عنوان جانشین به میدان رفت و توانایی‌های خود را به تصویر کشید. او در تمرینات، با اشتیاق می‌دود و هر روز به فکر پیشرفت است. دیویس در این خصوص می‌گوید: «هر بار وارد میدان می‌شوم، می‌خواهم لذت ببرم. هرچه بیشتر لذت ببرم، بهتر عمل خواهم کرد. من دوست دارم برای لذت بیشتر چالش‌های جدیدی را تجربه کنم، هر بار سخت‌تر از گذشته.»

این صحبت آلفونسو برگرفته از نصیحت «دیوید آلابا» بود که از او خواست از فوتبال بازی کردن لذت ببرد زیرا این دوران تا ابد پایدار نخواهد بود. او اکنون در لیگ قهرمانان اروپا و بوندس‌لیگا با لباس سرخ‌رنگ باورایی‌ها می‌درخشد و همه را شیفته هنرنمایی و جادوگری خود می‌کند. ستاره‌ای که سال گذشته پیش از شروع دیدار بایرن و لیورپول در آنفیلد، تنها به گرفتن فیلم از مسابقه بسنده کرد و حالا یکی از مهره‌های کلیدی مونیخ به حساب می‌آید. مهره‌ای که سرعت بالا تنها یکی از خصوصیات ویژه اوست. شوت‌های آلفونسو قدرت و دقت لازم برای فرو ریختن هر دروازه‌ای را دارند، دیویس از قدرت پا به توپ خوبی نیز بهره می‌برد و در دربی‌ل زنی همچون دوران حضورش در صحنه تئاتر، «بی‌باک» است. ضمن اینکه ستاره کانادایی اکنون به تقویت قدرت دفاعی خود مشغول شده و از یک مهاجم چپ، به عنوان یک مدافع چپ مطمئن تغییر ماهیت داده است تا نشان دهد قابلیت بازی در چند پست را دارد.

«حسن صالح حمیدزیچ» مدیر ورزشی بایرن مونیخ، آلفونسو را یکی از بهترین بازیکنان نسلش می‌داند و درباره او به تازگی گفته: «خوشحال هستیم که با هر بازی این واقعیت که او یکی از بهترین‌هاست به ما و هواداران بیشتر از قبل اثبات می‌شود. هواداران ما عاشق او هستند. آنها منتظر چنین جوان خوش تکنیک و سریعی بودند. او می‌تواند بازیکن مهمی در تیم باشد.»

دیویس دیگر آن پسر بچه سابق نیست و این نکته را هردمان سرمربی تیم ملی کانادا نیز به زبان آورده است. او اکنون ستاره اصلی «سرزمین بزرگ سفید شمالی» محسوب می‌شود، ستاره‌ای که چند ماه پیش به تیمش کمک کرد برای اولین بار پس از سال ۱۹۸۵ برابر تیم ملی آمریکا به پیروزی برسد؛ آن هم با یک گل زده و کسب عنوان بهترین بازیکن زمین.»

دیویس پسری از کمپ‌های غنا، خیابان‌های کانادا و آکادمی ونکوور بود که حالا به عنوان کاندیدای دریافت لقب بهترین بازیکن تاریخ کانادا شناخته می‌شود، بازیکنی که در بایرن به تاریخ‌سازی می‌اندیشد و در تیم ملی کانادا به ادای دین.

